

dosar nr. 3ra-530/2019

prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru jud: (N. Patrașcu)
instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău jud: (N. Budăi, L. Pruteanu, I. Muruianu)

ÎNCHEIERE

15 mai 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Valeriu Doagă
Iurie Bejenaru
Nina Vascan

examinând admisibilitatea recursului declarat de Casa Națională de Asigurări Sociale,

în cauza de contencios administrativ la cererea de chemare în judecată depusă de Nicolae Televco împotriva Casei Naționale de Asigurări Sociale cu privire la contestarea actului administrativ,

împotriva deciziei din 17 ianuarie 2019 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-a respins din lipsa de temeii apelul declarat de Casa Națională de Asigurări Sociale și s-a menținut hotărârea din 21 mai 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru,

c o n s t a t ă :

La 07 februarie 2018, Nicolae Televco a depus cerere de chemare în judecată împotriva Casei Naționale de Asigurări Sociale cu privire la contestarea actului administrativ.

În motivarea acțiunii, reclamantul Nicolae Televco, reprezentat de avocatul Vladimir Holban, a indicat că a activat în organele procuraturii din anul 1961 până în anul 1997, în diferite funcții, iar începând cu anul 1998, în conformitate cu art. 45 din Legea cu privire la Procuratură nr. 902 din 29 ianuarie 1992, i-a fost stabilită pensia pentru vechime în muncă, în mărime de 80% din salariul mediu lunar, potrivit funcției deținute de ajutor superior al Procurorului General, care avea același salariu mediu lunar ca și procurorul, șef de secție din cadrul Procuraturii Generale, pe care o primea regulat, cu respectarea obligatorie a principiului recalculării pensiei, la fiecare majorare ordinară a salariului lunar al procurorului în exercițiu.

Reclamantul Nicolae Televco, a menționat că în corespundere cu prevederile art. 34 alin. (6) al Legii nr. 118-XV din 14 martie 2003 cu privire la Procuratură, procurorii pensionari beneficiau de dreptul de recalculare a pensiei în dependență de majorarea salariului procurorului în exercițiu, drept pe care reclamantul l-a

dobândit în anul 1998. Astfel, odată cu majorarea salariului procurorului în exercițiu în baza Legii nr. 355-XVI din 23 decembrie 2005 cu privire la sistemul de salarizare în sectorul bugetar, de la 01 ianuarie 2008 cuantumul pensiei i-a fost recalculat conform dreptului dobândit.

Reclamantul Nicolae Televco, a indicat că conform art.73 alin.(8) din Legea nr. 294-XVI din 25 decembrie 2008 cu privire la Procuratură, procurorii pensionați de asemenea beneficiau de dreptul de recalculare a pensiei pentru vechime în muncă odată cu majorarea generală a salariului procurorilor în exercițiu, astfel încă odată fiind reconfirmat prin lege dreptul la recalculare a pensiei în mărime de 80% din salariul procurorului în exercițiu conform funcției deținute.

Reclamantul Nicolae Televco, a relatat că faptul dobândirii dreptului de recalculare a pensiei la majorarea salariului de funcție a procurorului în exercițiu și utilizării acestui drept nu este negat nici de pârâtă conform deciziei nr. T-89/18 din 01 februarie 2018.

Reclamantul Nicolae Televco a menționat că conform Legii nr. 37 din 07 martie 2013 pentru modificarea și completarea Legii nr. 355 din 23 decembrie 2003 „Cu privire la sistemul de salarizare în sistemul bugetar”, salariul procurorului s-a majorat cu 35 %, care se efectuează începând cu 01 ianuarie 2013 (Monitorul Oficial nr. 69-74 art. 225). Potrivit art. XXIX din Legea nr. 152 din 01 iulie 2016 pentru modificarea și completarea unor acte legislative, începând cu 01 august 2016 salariul de funcție al procurorului se stabilește în raport cu salariul judecătorului, conform Legii nr. 328 din 23 decembrie 2013 privind salarizarea judecătorilor și procurorilor și Legii nr. 3 din 25 februarie 2016 cu privire la Procuratură, ținându-se cont de nivelul procuraturii în care își desfășoară activitatea și de vechimea în muncă în funcția de procuror. Astfel, conform art.5¹ alin.(3), lit. b) și art.5² lit.b) din Legea nr. 328 din 23 decembrie 2013 privind salarizarea judecătorilor și procurorilor, salariul de funcție al procurorului în Procuratura Generală, cu o vechime în funcția de procuror de peste 16 ani, este în mărime de 4,5 salarii medii pe economie, condiții întrunite de reclamant.

Reclamantul Nicolae Televco a relatat că Casa Națională de Asigurări Sociale, din motive neîntemeiate, nu a efectuat recalcularea pensiei, astfel lipsindu-l pe reclamant de dreptul dobândit licit în anul 1998 de recalculare a pensiei, stabilindu-i mărimea pensiei cu aplicarea mecanismului general de indexare a acesteia la 01 aprilie a fiecărui an.

Reclamantul Nicolae Televco consideră că organele de asigurări sociale i-au încălcat grav dreptul la proprietate (pensie), dobândit anterior licit prin aplicarea obligatorie pentru procurorii pensionați a principiului recalculării pensiei la majorarea ordinară a salariului lunar al procurorului în funcție. Reclamantul s-a adresat cu cerere prealabilă întru restabilirea sa în dreptul de a beneficia de principiul recalculării pensiei în legătură cu majorarea salariului procurorului în funcție potrivit prevederilor Legii nr. 37 din 7 martie 2013 pentru modificarea și completarea Legii nr.355 din 23 decembrie 2003 cu privire la sistemul de salarizare în sistemul bugetar, Legii nr. 3 din 25 februarie 2016 cu privire la Procuratură și articolului XXIX din Legea nr. 152 din 1 iulie 2016 pentru modificarea și completarea unor acte legislative.

Reclamantul Nicolae Televco a declarat că la data de 01 februarie 2018 Casa Națională de Asigurări Sociale a expediat în adresa reclamantului Nicolae Televco Decizia nr. T-89/18 din 01 februarie 2018, recepționată la 05 februarie 2018, prin

care i-a refuzat în admiterea cerințelor argumentînd că, potrivit art. 73 alin. (8) al Legii nr.294 din 25 decembrie 2018 (abrogată la 01 august 2016), era indicat că procurorii pensionați beneficiază de recalcularea pensiei pentru vechime în muncă și a indemnizației viagere în cazul majorării generale a salariului procurorului.

Reclamantul Nicolae Televco a menționat că prin art.VIII al Legii nr. 56 din 09 iunie 2011, pentru modificarea și completarea unor acte legislative, aliniatele (3) - (10) ale art. 73 din Legea nr. 294 din 25 decembrie 2008 au fost abrogate și astfel, noua redacție a art. 73 din Legea nr. 294 din 25 decembrie 2008, în vigoare de la 01 iulie 2011, prevedea că procurorii, cu excepția procurorilor militari, au dreptul la pensie conform legii nr. 156 din 14 octombrie 1998 privind pensiile de asigurări sociale de stat. În așa mod, începând cu 01 iulie 2011, drepturile de pensionare a procurorilor sunt reglementate de prevederile art. 46 din Legea nr. 156 din 14 octombrie 1998 privind pensiile de asigurări sociale de stat, iar conținutul art. 46² din Legea nr. 156 din 14 octombrie 1998 nu prevede faptul că pensiile procurorilor și indemnizațiile viagere se recalculează în cazul majorării generale a salariului procurorilor, or, începând cu data de 01 iulie 2011 pensia procurorilor nu se mai recalculează, dar se indexează anual la 01 aprilie, conform art. 13 din Legea nr. 156 din 14 octombrie 1998.

Reclamantul Nicolae Televco a invocat că Casa Națională de Asigurări Sociale la examinarea cerințelor prelabile, nu a determinat corect raportul juridic în cauză, circumstanțe importante pentru soluționarea litigiului, nu a luat în considerație, că Legea nr. 56 din 09 iunie 2011 pentru modificarea și completarea unor acte legislative, prin care au fost abrogate alin. (3) - (10) ale art. 73 din Legea nr. 294 din 25 decembrie 2008 cu privire la Procuratură nu este aplicabilă în cazul din speță, deoarece contravine normelor CEDO, practicii unanim recunoscute a CtEDO, Constituției Republicii Moldova, Hotărîrilor Curții Constituționale, legislației civile naționale și principiului securității juridice, instituit în jurisprudența instanțelor internaționale și naționale de justiție.

Reclamantul Nicolae Televco, a solicitat admiterea acțiunii, recunoașterea ca fiind ilegală decizia Casei Naționale de Asigurări Sociale nr. T-89/18 din 01 februarie 2018, obligarea Casei Naționale de Asigurări Sociale să recalculeze și să achite lui Nicolae Televco, pensia pentru vechimea în muncă, reieșind din salariul mediu lunar achitat procurorului-șef de secție din cadrul procuraturii Generale, ținînd cont de majorarea salariului procurorului în exercițiu, începînd cu data de 05 aprilie 2013.

La 02 martie 2018 Nicolae Televco, reprezentat de avocatul Vladimir Holban a depus cerere de chemare în judecată suplimentară prin care a solicitat admiterea acțiunii, recunoașterea ca fiind ilegală decizia Casei Naționale de Asigurări Sociale nr. T-89/18 din 01 februarie 2018, obligarea Casei Naționale de Asigurări Sociale să recalculeze și să achite lui Nicolae Televco, pensia pentru vechimea în muncă, reieșind din salariul mediu lunar achitat procurorului-șef de secție din cadrul procuraturii Generale, ținînd cont de majorarea salariului procurorului în exercițiu, începînd cu data de 05 aprilie 2013.

Prin hotărârea din 21 mai 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, s-a admis cererea de chemare în judecată depusă de Nicolae Televco împotriva Casei Naționale de Asigurări Sociale cu privire la contestarea actului administrativ, s-a recunoscut ca fiind ilegală decizia Casei Naționale de Asigurări Sociale nr.T-89/18 din 01 februarie 2018, s-a obligat Casa Națională de Asigurări Sociale să

recalculeze și să achite lui Televco Nicolae, pensia pentru vechimea în muncă, reieșind din salariul mediu lunar achitat procurorului-șef de secție din cadrul procuraturii Generale, ținând cont de majorarea salariului procurorului în exercițiu, începând cu data de 05 aprilie 2013.

Prin decizia din 17 ianuarie 2019 a Curții de Apel Chișinău, s-a respins apelul declarat de Casa Națională de Asigurări Sociale și s-a menținut hotărârea din 21 mai 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Nicolae Televco împotriva Casei Naționale de Asigurări Sociale cu privire la contestarea actului administrativ.

În consolidarea soluției adoptate, instanța de apel a constatat că Nicolae Televco a activat în organele procuraturii din anul 1961 pînă în anul 1997, iar în anul 1998 i-a fost stabilită pensia pentru vechime în muncă în mărime de 80% din salariul mediu lunar, conform funcției deținute, procuror-șef de secție din cadrul Procuraturii Generale, cu respectarea principiului recalculării pensiei la fiecare majorare ordinară al salariului lunar al procurorului în exercițiul funcției, în baza art.45 din Legea nr. 902 din 29 ianuarie 1992 cu privire la Procuratură, beneficiind de toate înlesnirile pentru judecători conform Legii nr.554 din 20 iulie 1995 „Cu privire la statutul judecătorului”, pînă în anul 2011 a beneficiat de recalcularea pensiei conform salariului funcției deținute. Prin Legea nr.37 din 20 iulie 1995 „Pentru modificarea și completarea Legii nr. 355 din 23 decembrie 2003 „Cu privire la sistemul de salarizare în sistemul bugetar”, salariul procurorului s-a majorat cu 35 %, recalcularea nefiind efectuată de către Casa Națională de Asigurări Sociale.

Instanța de apel a stabilit că reclamantul Nicolae Televco la data de 12 ianuarie 2018 a solicitat apelantei Casei Naționale de Asigurări Sociale, printr-o cerere prealabilă, recalcularea pensiei pentru vechimea în muncă, începând cu anul 2013, conform Legii nr. 37 din 07 martie 2013 prin care a avut loc majorarea salariului procurorilor în funcție cu 35 %, iar de la 01 august 2016 și 01 aprilie 2017 conform art. 60 din Legea nr. 3 din 25 februarie 2016 cu privire la Procuratură și pe viitor la fiecare majorare a salariului procurorului în funcție. Prin răspunsul Casei Naționale de Asigurări Sociale, nr. T-89/18 din 01 februarie 2018, adresat lui Nicolae Televco, cererea prealabilă a fost respinsă ca neîntemeiată, argumentând că noua redacție a art.73 din Legea nr. 294 din 25 decembrie 2008, în vigoare de la 01 iulie 2011, prevedea că procurorii, cu excepția procurorilor militari, au dreptul la pensie conform Legii nr. 156 din 14 octombrie 1998 privind pensiile de asigurări sociale de stat, astfel, începând cu 01 iulie 2011, drepturile de pensionare a procurorilor sunt reglementate de prevederile art. 46² din Legea nr.156 din 14 octombrie 1998 privind pensiile de asigurări sociale de stat. Conținutul art. 46 din Legea nr.156 din 14 octombrie 1998, nu prevede faptul că pensiile procurorilor și indemnizațiile viagere se recalculează în cazul majorării generale a salariului procurorilor, începând cu data de 01 iulie 2011, pensia procurorilor nu se mai recalculează, dar se indexează anual la 01 aprilie conform art. 13 din Legea nr. 156 din 14 octombrie 1998.

Instanța de apel a constatat că hotărârea primei instanțe este întemeiată și legală, instanța de apel ajungând la concluzia de a respinge apelul declarat de Casa Națională de Asigurări Sociale și a menține hotărârea din 21 mai 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru.

La 23 februarie 2019, Casa Națională de Asigurări Sociale a depus, prin

intermediul oficiului poștal cerere de recurs împotriva deciziei din 17 ianuarie 2019 a Curții de Apel Chișinău, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii depuse de Nicolae Televco.

În motivarea cererii de recurs, recurenta Casa Națională de Asigurări Sociale a indicat că nu este de acord cu decizia instanței de apel și hotărârea primei instanței, le consideră ilegale și neîntemeiate, care urmează a fi casate, din motiv că au fost adoptate cu aplicarea eronată a normelor de drept material, instanța nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată, a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată, a interpretat în mod eronat legea.

Recurenta Casa Națională de Asigurări Sociale a menționat că intimatul Nicolae Televco începând cu anul 1998 este beneficiar de pensie pentru vechime în muncă ca procurer, calculată în mărime de 80 % față de salariul funcției deținute la momentul pensionării. Pensia a fost acordată în conformitate cu art. 45 al Legii nr. 902 din 29 ianuarie 1992 cu privire la Procuratură, Regulamentul cu privire la modul de stabilire și plată a pensiilor pentru vechime în muncă colaboratorilor organelor procuraturii, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 252 din 05 martie 1998. Prin Legea cu privire la Procuratură nr. 118-XV din 14 martie 2003 a fost abrogată Legea nr. 902 din 29 ianuarie 1992 cu privire la Procuratură. Astfel, odată cu abrogarea Legii nr. 902 din 29 ianuarie 1992, reglementările legale ce țin de asigurarea cu pensie a procurorilor au fost transferate în noua lege cu privire la Procuratură nr. 118-XV din 14 martie 2003.

Recurenta Casa Națională de Asigurări Sociale a precizat că art. 34 alin. (6) al Legii nr. 118 din 14 martie 2003, prevedea că procurorii pensionați beneficiază de recalcularea pensiei, în dependență de majorarea salariului procurorului în exercițiu, începând cu luna următoare celei în care s-a majorat salariul, indiferent de faptul dacă pensionarul lucrează sau nu în organele Procuraturii. Ulterior, prin Legea nr. 294 din 25 decembrie 2008 cu privire la Procuratură, a fost abrogată Legea nr. 118-XV din 14 martie 2003 cu privire la Procuratură, iar reglementările legale ce țin de asigurarea cu pensie a procurorilor au fost transferate în noua Lege cu privire la Procuratură.

De asemenea, recurenta a invocat că potrivit art. 73 alin. (8) al Legii nr. 294 din 25 decembrie 2008, procurorii pensionați beneficiază de recalcularea pensiei pentru vechime în muncă și a indemnizației viagere în cazul majorării generale a salariului procurorilor. Recalcularea pensiei pentru vechime în muncă se efectuează ținându-se cont de funcția deținută la data ieșirii la pensie. Recalcularea se efectuează din data de întâi a lunii în care a fost efectuată majorarea salariului procurorului în exercițiu, indiferent de faptul dacă pensionarul lucrează sau nu în organele Procuraturii. Iar, prin art. VIII al Legii nr. 56 din 09 iunie 2011 pentru modificarea și completarea unor acte legislative, alineatele (3) - (10) ale art. 73 din Legea nr. 294 din 25 decembrie 2008, au fost abrogate.

Recurenta Casa Națională de Asigurări Sociale a stipulat că noua redacție a art. 73 din Legea nr. 294 din 25 decembrie 2008, în vigoare de la 01 iulie 2011, prevede că procurorii, cu excepția procurorilor militari, au dreptul la pensie conform Legii nr. 156 din 14 octombrie 1998 privind sistemul public de pensii. În așa mod, începând cu 01 iulie 2011, drepturile de pensionare a procurorilor erau reglementate de prevederile art. 46² (în vigoare până la 01 ianuarie 2018) din Legea nr. 156 din 14 octombrie 1998 privind sistemul public de pensii. Conținutul

art. 46² din Legea nr.156 din 14 octombrie 1998, nu prevede faptul că pensiile procurorilor și indemnizațiile viagere se recalculează în cazul majorării generale a salariului procurorilor. Începînd cu data de 01 iulie 2011 pensia procurorilor nu se mai recalculează, dar se indexează anual la 01 aprilie conform art.13 din Legea nr.156 din 14 octombrie 1998.

Recurenta Casa Națională de Asigurări Sociale a invocat că Legea nr. 56 din 09 iunie 2011 privind modificarea și completarea unor acte legislative, prin care au fost abrogate prevederile art. 73 din Legea nr. 294 din 25 decembrie 2008 cu privire la Procuratură, ce prevedeau recalcularea pensiilor și indemnizațiilor viagere ale procurorilor, a fost obiectul examinării sub aspectul constituționalității acesteia.

Astfel, prin Hotărîrea Curții Constituționale nr. 27 din 20 noiembrie 2011 “Privind controlul constituționalității unor legi de modificare a condițiilor de asigurare cu pensii și alte plăți sociale pentru unele categorii de salariați”, Curtea Constituțională a recunoscut ca fiind constituționale prevederile Legii nr. 56 din 09 iunie 2011, care prevăd condițiile noi privind asigurarea socială a procurorilor în exercițiu cît și a celor în demisie. Noile prevederi legale au exclus posibilitatea recalculării pensiei procurorului în demisie în dependență de majorarea salariului procurorului în exercițiu, însă legislatorul a prevăzut și a acordat o substituie echitabilă (în limitele posibilității resurselor financiare disponibile în buget) în acest sens, prin faptul că pensia procurorilor se indexează anual la data de 01 aprilie, precum prevede art. 13 al Legii nr. 156 din 14 octombrie 1998.

Prin Legea nr. 116 din 19 iulie 2018 a fost adoptat Codul administrativ al Republicii Moldova.

În conformitate cu art. 257 alin. (1) din Codul administrativ, prezentul cod intră în vigoare la 01 aprilie 2019.

În conformitate cu art. 258 alin. (3) din Codul administrativ, procedurile de contencios administrativ inițiate pînă la intrarea în vigoare a prezentului cod se vor examina în continuare, după intrarea în vigoare a prezentului cod, conform prevederilor prezentului cod. Prin derogare, admisibilitatea unei astfel de acțiuni de acțiuni în contenciosul administrativ se va face conform prevederilor în vigoare pînă la intrarea în vigoare a prezentului cod. Prevederile prezentului alineat se vor aplica corespunzător pentru procedurile de apel, de recurs și de contestare cu recurs a încheierilor judecătorești.

Din sensul normei de drept enunțate urmează că, legiuitorul a optat pentru principiu aplicării imediate a noilor reglementări procedurale.

Prin urmare, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție va aprecia condițiile de admisibilitate a recursului în conformitate cu prevederile art. 258 alin. (3) din Codul administrativ, adică conform reglementărilor anterioare intrării în vigoare a Codului administrativ.

Conform art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărîrii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

După cum denotă materialele cauzei, copia deciziei motivate din 17 ianuarie 2019 a Curții de Apel Chișinău, a fost expediată recurentei Casei Naționale de Asigurări Sociale, la 15 februarie 2019, conform scrisorii nr. 1707 (f.d. 140), însă dovada recepționării acesteia la materialele cauzei, lipsește.

Totodată, instanța de recurs relevă că decizia contestată a fost publicată pe portalul instanțelor judecătorești www.instante.justice.md la data de 11 februarie 2019.

În aceste circumstanțe, instanța de recurs precizează că recursul, a fost depus de către Casa Națională de Asigurări Sociale, la 18 februarie 2019, cu respectarea termenului indicat la art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă.

La 21 martie 2019, în adresa intimatului Tudor Banu, a fost expediată copia recursului declarat de Casa Națională de Asigurări Sociale cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței.

Intimatul Tudor Banu nu și-a valorificat dreptul procedural respectiv și nu a depus referință în termenul stabilit.

Examinând temeiurile recursului declarat de Casa Națională de Asigurări Sociale, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Casa Națională de Asigurări Sociale nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat de Casa Națională de Asigurări Sociale se referă la dezacordul recurentei cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul, exercitat conform secțiunii a II-a, are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute la art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, Completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură

civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel.

Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii, sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii, doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor, stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă. Din recursul declarat de Casa Națională de Asigurări Sociale nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului, a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de Casa Națională de Asigurări Sociale.

În conformitate cu art.193, 195, 230 și 258 alin. (3) din Codul administrativ și art. 270 din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se declară inadmisibil recursul depus de Casa Națională de Asigurări Sociale, împotriva deciziei din 17 ianuarie 2019 a Curții de Apel Chișinău, în cauza de contencios administrativ la cererea de chemare în judecată depusă de Nicolae Televco împotriva Casei Naționale de Asigurări Sociale cu privire la contestarea actului administrativ.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Valeriu Doagă

judecătorii

Iurie Bejenaru

Nina Vascan